

IVN Gulp & Geul en het Kartoffelfest te Nideggen (zond. 24 september 2006).

Enkele dozen met hopspullen worden nog gauw in ons gebouw opgeborgen en dan is het buiten even wachten op de deelnemers voor een ca. 16 km. lange tocht welke ons deze keer naar onze oosterburen brengt. Sylvia heeft met haar Marco een route uitgestippeld in de buurt van Nideggen, Abenden, Brück en Zerkall in de buurt van de Rur en het stuwmeer de Rursee.

De dag begint warm maar grauw. De vochtigheidsgraad lijkt erg hoog en de kans op buien is aanzienlijk. Toch verschijnen een kleine groep optimisten welke om 09.00 uur op weg gaan voor een rit van ca. 75 minuten. Tijdens de rit lijkt de hemel steeds lichter, opener en blauwer te worden. Krijgen de dapperen dan toch het weer dat zij verdienen?

Na het parkeren aan de rand van het dorpje Zerkall langs de Rur en vlakbij een kanoroute kronkelt onze route zich door enkele rustige dorpstraten. Enkele Longhorns (runderen met forse hoorns) zwaaien ons uit. Vlak voor ons verzamelt zich een grote groep jongeren. We bestuderen een bord met mogelijke route en plotseling klinkt er een harde, felle toon welke ons bijna een halve meter de lucht laat inspringen. Een verrassend moderne trein is verantwoordelijk voor onze schrikreactie en later die dag horen we regelmatig die felle, luide waarschuwing, diep in en door het dal. Elk uur worden alle dorpjes in de Roerregio door deze trein bekend als "die Rurtalbahn" bezocht en kunnen reizigers gebruik maken om hun gewenste plek te bereiken of weer terug te keren.

Voor ons wacht de klim uit het dal naar de toppen van de omringende heuvels. Net zoals bij ons zijn dit ook de restanten van een plateau dat door water enorm is uitgesleten en voor een iets heftiger heuvelachtig landschap zorgt. Tijdens de klim merken we al gauw de

luchtvochtigheid en bijzonder hoge temperatuur (ca. 25 graden). Banken boven aan de helling bieden gelukkig de mogelijkheid om het vochtgehalte op peil te brengen en een eerste boterham wordt al verwerkt. Ons lichaam krijgt de kans om af te koelen en de kledij mag enigszins de transpiratie laten verdampen. De vele groene hellingen met dennen en sparren worden regelmatig afgewisseld met heel veel loofhout. Het diepe dal lijkt lang te moeten wachten op zonnestrallen. De heuvels houden

lange tijd de warme stralen tegen en zorgen ook dat de zon vroeg uit het dal verdwenen is.

Gelukkig lopen wij hoog en zie en voelen regelmatig de kracht van die zon. Regelmatig kijken vanaf deze hoogte kijken we uit over de dorpen en gehuchten in het dal waarin de

nevel zorgt voor prachtige en mysterieuze ogende vergezichten. De regio is bijzonder trots op haar afwisselende en boeiende landschap en pronkt met haar riviertjes, het stuwmeer (Rursee), de hellingen, bossen en die merkwaardige rotsen.

Op het plateau blijven we regelmatig dalen en weer klimmen, vaak tussen of in bossen en af en toe via redelijk open terreinen of weides. Boswegen worden afgewisseld met smalle paadjes en ondanks enkele regenspetters is er duidelijk sprake van droogte. Tijdens de hele route waren nauwelijks paddenstoelen te vinden. Waarschijnlijk zullen onze wandelaars de

modderige en glibberige paden echt niet gemist hebben. Toch moest men goed opletten waar men de voeten neer zette want keien en wortels zorgden best af en toe voor extra aandacht. Blijkbaar is de regio de laatste weken gespaard gebleven van forse regen hoewel de omgeving nog bijzonder veel groen laat zien. Helaas, voor onze plantenman was er weinig te genieten.

Het hele gebied van de Eifel maakt met delen van de Ardennen deel uit van het

grote grensoverschrijdend natuurpark en regelmatig maken borden ons duidelijk dat we in een beschermd gebied vertoeven. Geologisch is dit gebied natuurlijk een buitenkansje voor de liefhebbers want op heel veel plekken werden wij getraakteerd met rotsformaties welke grotendeels samengesteld waren uit enorme keien en stevige grintlagen. Sommige formaties steken soms 20 a 30 meter uit boven het omringende landschap. Duidelijk zijn in deze voormalige oevers de sporen van het slijpende water zichtbaar. Zelfs voor leken moet duidelijk zijn wat hier miljoenen jaren terug gebeurde. Meestal hebben de

grintlagen een rode kleur maar soms staan we ook bij donkergrijze pakketten de samenstelling te bewonderen. We gissen een beetje naar de kleurverschillen maar komen uit

bij weggespoelde lagen lava- en aslagen uit de zuidelijke Eifelregio welke nu wordt aangeduid met Vulkaneifel. Helaas ontbreekt ons de geologische kennis en achtergrond om zekerheid te verschaffen. Bovendien is er weinig ruimte om de spaarzame borden met achtergrondinformatie nader te bestuderen. Onze wandeling maakte gedeeltelijk gebruik van de zgn. Felsenpassage (rotsenroute) en diverse keren waren we getroffen door deze enorme restanten uit dat verre verleden.

Af en toe ontmoeten we tegenliggers maar bij diverse rotspartijen is er sprake van enige drukte. Diverse mensen zijn enthousiast bezig

om de veelal loodrechte wanden te beklimmen. Complete gezinnen genieten van een uitje waarvan een deel tegen de rots hangt en de rest beneden rustend de activiteiten volgt of andere leuke bezigheden heeft. Soms herkennen we Nederlandse klanken. Onze gids duldt weinig oponthoud dus we moeten verder. In een spleet van een dode eik herkennen we een prachtige rode zwam (mogelijk een biefstukzwam, *Fistulina hepatica*?). Bovendien is het een gebied waarin de bever en de Oehoe na een lange periode weer vele jaren zich thuis voelen. Tijdens een stukje van onze route in het dal langs de Roer waren duidelijk afgeknaagde en gevelde stammen te herkennen. Sporen van de Oehoe zijn ons ontgaan.

Uiteindelijk naderen we het stadje Nideggen dat echter meer een dorp lijkt met zijn ca. 3500 inwoners. De forse, bijna 2,5 meter dikke restanten van een stadsmuur geven aan dat honderden jaren geleden dit dorp in de regio toch wel een belangrijke rol speelde en de titel stad mocht dragen. Aan de rand van het dorp is er een zgn. Trödelmarkt in een school met aandacht voor kinderspullen. In het centrum van Nideggen is er sprake van het jaarlijkse

Kartoffelfest met een zeer afwisselende markt waarin de aardappel vaak prominent aanwezig is. Het is eigenlijk een mengeling van oogstproducten, kunstvoorwerpen, kunst,

huisnijverheid, enz. Zo is er een smidse, wordt er wol gesponnen en verwerkt en zijn er o.a.

sieraden, pompoenen, enz. te koop. Natuurlijk waren er heel veel kraampjes met diverse aardappelgerechten. De ondernemers en de kraamhouders hadden niet te klagen over belangstelling in die Altstadt want wij moesten ons door een massa slenterende mensen wringen. We grepen de kans om op een terras van het lokale bier of koffie te genieten

Als we via een bijna onzichtbaar paadje het dorp verlaten, zitten we weer geruime tijd op een bospad dat voortdurend klimt en daalt. Ook hier weer talloze klimmers tegen de rotsen. De rotspartijen zijn echt imposant en rijzen plotsklaps tientallen meters boven onze hoofden. Als we de plateauwand naderen, herkennen we diverse buitenverblijven van enorme omvang. Af en toe liggen er op onze route ook bijna in het bos verscholen

pandjes welke ons even bewonderend laten pauzeren. Enkele pandjes kunnen wat lucht, licht en een fikse lik verf evenals onderhoud gebruiken.

Uiteindelijk gaan we tientallen keren links en rechts en volgen het fors dalende pad tegen die steile helling naar beneden. Om 3 tot 4 meter te dalen moesten we soms een tiental meters naar rechts en weer naar links volgen want het hellingspercentage was op diverse plekken 60 tot 70 %. Beneden is iedereen blij om eindelijk vlakke grond onder zijn voeten te hebben en een zitbank biedt weer mogelijkheden om de inwendige mens te versterken. Na een stukje verharde weg en een bospad linksaf naderen we via redelijk open terrein de trots van de regio: de burcht van Nideggen welke enorm hoog op een rotsmassief boven de regio uitkijkt. Als we naderen kijken we voortdurend kijken we omhoog maar de afstand blijft enorm. Het kasteel of deze burcht blijkt voor publiek geopend te zijn en biedt voldoende mogelijkheden voor enkele uurtjes kijken, drinken, eten en vooral genieten van de unieke plek.

Een landweg voert ons tijdelijk weer de hoogte in en onderweg staat zelfs in de namiddag nog de wilde Cichorei (*Cichorium intybus*) in volle bloei. Laat in uw tuin de witlof in bloei komen en ook u kunt genieten van die fraaie blauwe bloemen. Even verder steken we een beekje en voorde over en ontdekken enkele jagers (?) welke de afrastering langs een lang maar smal bosperceel langs de Roer proberen recht te zetten. Het doel is ons onduidelijk. Mag er iets niet in of uit? Een stukje vlak langs het spoor levert behalve een merkwaardige constructie ook een bord dat waarschuwt voor afbuigende treinen.

Even verder een gouden Boeddha beeld dat aan de voorlopige ingang waakt over een bijzonder groot terrein waar straks een ecologische tuin met oosterse invloeden zal ontstaan.

We naderen ons vertrekpunt door een hele poos de Roer te volgen waarop kanovaarders hoorbaar heel veel plezier hebben. Pas op dit moment begrijpen we de drukte op onze rustig gelegen parkeerplek naast diezelfde Roer vlakbij een vertrek- en eindpunt van kanovaarders.

Voor ons ligt nog een autorit van ca. 75 minuten. Een mooie dag met een heerlijk zonnetje loopt ten einde en de terugweg is gevuld met gebabbel over de ervaringen die dag.

Het is niet raar dat deze zijde van de burcht onneembaar was want de steile rotsformatie maakten het onmogelijk om het kasteel te naderen. Tussen enkele woningen door kunnen we onderstaand plaatje 'schieten'. En die vroege bewoners? Deze hadden altijd koel drinkwater. Een put met een diepte van 130 meter voorzag hun op die hoogte van het kostbare en zo noodzakelijke vocht. Zelfs in onze tijd en met onze techniek zou een put met zulke afmetingen nog menige weken kosten om alle risico's te vermijden. Met de gereedschappen van die tijd zulk een diepte in een rots hakken kan alleen maar onze bewondering voor die vakmensen vergroten. En dan die vaste die vaste waterhaler..... Die man of vrouw moet gezegend zijn met enorm gespierde armen om al die liters naar handmatig naar boven te zwingelen. Wat een klus!

